

La República en discussió

Per l'interès que té, perquè sabem que tothom espera amb frissançaa saber el resultat de la vista de la causa que en motiu dels fets d'Octubre, va instruir-se contra el Govern de la Generalitat, i que actualment el Tribunal de Garanties, veu a la Sala del Suprem, ens permetem transcriure fragments dels discursos que els senyors Bàrcia, Giménez Asúa i Ruíz Funes, hi han pronunciat. Es la veu de la raó i de la veritat i el sentiment del poble, fet forma, que pugna per imposar-se; ja veurem de qui serà el triomf

August Bàrcia

CATALUNYA POBLE ESPIRITUAL

Pregunta si és que Catalunya no vivia en l'ària peninsular i si és que la regió autònoma estava isolada d'Espanya. És que no té connexió espiritual ni moral ni interessos materials? ¿No hi ha res més que la pugui subjectar i lligar amb la resta del país, i que viu tan absolutament indiferent i distanciada del que passa a la resta de la península, a tot Espanya? En aquell magnífic recó espanyol que es diu Catalunya, ¿no hi ha també un estat més exacerbant encara d'esperit? ¿Es que jo exagero en dir que el poble català és molt més sensible per a tots els fenòmens de tipus espiritual que la resta del país espanyol? ¿Es una quimera afirmar que la vida ciutadana, allí, és molt més intensa, que trascendeix més a la col·lectivitat, que viu en la consciència de multituds? Doncs a Catalunya pot afirmar-se, sense exagerar, que es podia exagerar la preocupació davant la realitat tràgica que havia de viure Espanya en aquells moments, i que el poble es desborda.

I si en els altres llocs del sòl patri els partits nacionals, per mitjà dels seus organismes legítims i representatius, no de llurs caps, parlaren com parlaren, ¿quin és el resultat natural que havia de produir-se a Catalunya? ¿Passà el que passà pel caprici individual dels consellers i del President de la Generalitat? Quina niciesal!

FALSEDATS MANIFESTES

Però aquí s'ha dit pel senyor Auditor de la Quarta Regió el que s'havia de dir, perquè a desgrat de tot el que hi ha en els autes, demanà al mateix cap del Govern el decret de la declaració a les 8'30 de la nit. El demanà, per tant, a dos quarts de nou, perquè em sembla que seria qüestió d'un minut o dos, ja que podien ésser les 8'27 o 28, però aquesta és l'hora que pel teletip, segons apareix en els autes, hom mantenia el diàleg, ja que ací hi ha el ban: «De conformitat al previngut en el decret d'aquesta data, rebut a les 20 hores...» Fals, de tota falsedat. A les 20 hores no s'havia rebut el decret. Per tant, ací hi ha la prova.

Però hi ha més. Rebut el decret a les vuit, acordat el ban, consultat l'auditor, l'acaba, malgrat això, amb el següent article addicional: «Als efectes de termes legals, es fa la publicació d'aquest ban a les vint hores d'avui dia de la data.» Jo no faig comentaris. Ací queda això. He recollit els fets que a mi m'interessa recollir.

Lluís Giménez de Asua

L'ASPECTE POLÍTIC DEL PROCÉS

Si no volem fer de la tècnica penal un instrument fred, si no volem que sigui una altra cosa que una curiositat el fet que uns quants iniciats puguin entrar-hi és precis que el dret passi d'un simple aspecte formal a tota la seva gran amplitud funcional. Per això, tot el que hi ha en la vida, absolutament tot el que hi ha en la vida, i que pugui tenir conseqüències jurídiques, ha d'ésser apreciat pel dret. D'això es dedueix que àdhuc el que sembla més allunyat del dret en si, aquells episodis més insignificants adquireixen amb la lens del jurista una importància insospitada. Es tracta, doncs, d'un problema netament polític, però que ha d'ésser apreciat pel dret, jutjat pel dret. Encara que aquest Tribunal sigui polític, predominantment polític, està, per la pròpia Llei de la seva constitució, lligat per la Llei i no pot apreciar més delictes que el que la Llei estableix.

L'ESTAT DE GUERRA I LA SEVA DECLARACIÓ

«¿Després del manifest, que ordenà la Generalitat als seus Mossos d'Esquadra? ¿Quines ordres es donaren al senyor Perez Farràs? D'això se n'ha parlat i ho hem llegit al sumari. Les ordres foren que es defensés la Generalitat. Contra qui? Contra qui fos. No hi ha possibilitat de concretar en una hora tan tèrbola per on va a venir aquesta agressió i jo demostraré més tard l'enorme significació del problema de l'estat de guerra per a la qualificació de la rebel·lió. S'ha demostrat que aquesta ordre donada al senyor Perez Farràs era terminant quant a la defensa de la Generalitat? ¿Contra les forces de l'exèrcit? Torno a insistir que allò que digué el senyor Companys al senyor Perez Farràs és que defensés la Generalitat contra qui l'ataqués. ¿De qui es podia presumir l'atac? El general Batet no havia contestat i aleshores ¿com podien presumir aquest atac?, senyor Fiscal. Un general de l'Exèrcit espanyol no admet conminacions i hauria comandat les tropes. Diu que ho lamentava com a home i ho lamentava com a català i també com a espanyol. Vosaltres heu tingut —digué— hores per a resoldre, per a reflexionar. Jo crec que almenys necessito una hora. I qualsevol general, o soldat o home d'arma, o home civil, o advocat o obrer havia de complir la seva paraula. I si deia que havia de resoldre i acabar en una hora havia de resoldre. I per això aquests homes esperaven que el general

Batet resolgués, esperaven la seva resposta, la seva contestació que no arribava: El que arribaren foren els trets. I aquests trets els havia fet l'Exèrcit espanyol, és exacte. ¿Però ells ho sabien que s'havia declarat l'estat de guerra? Com anaven a saber que s'havia declarat quan aquí hem oït un guàrdia civil que no ho sabia; no sabien que s'havia declarat l'estat de guerra. Es veritat que havien vist soldats amb uniforme de l'Exèrcit espanyol; però el senyor Companys, quan donà la resposta a la pregunta del senyor Fiscal ben clarament ho digué que en més d'una ocasió l'Exèrcit havia donat un cop d'Estat i que era possible que estigués al servei d'un Govern feixista. No sabien per conseqüència amb seguretat absoluta contra qui disparaven. Defensaven la Generalitat contra qui els atacaven.

Ruíz Funes

LA CONSTITUCIÓ DE LA REPÚBLICA

Un diputat, el senyor Sánchez Albornoz, pogué dir que la Constitució republicana espanyola era una Constitució autonomista sense dany per a la unitat nacional.

I aquest criteri i això és el que interessa fixar, i el que és necessari en justícia valorar, i els propis representants de Catalunya mantingueren que es tractava d'una Constitució que proclamava la sobirania del poble [espanyol mantinguda en les seves Corts. No és, en efecte, una Constitució paccionada: però era una Constitució amb tendència al federalisme, perquè davant la Constitució escrita, aquesta Constitució recull futures realitats de les quals parlava Lasalle i es pot afirmar, a la vista del procés del text constitucional, que Espanya és una República autònoma.

I recordava el senyor Jiménez de Asua el debat constitucional en el punt en que es presentava a les Corts Constituents una esmena perquè la República fos federal i amb motiu de la discussió d'aquesta esmena, l'aleshores President del Consell de Ministres senyor Alcalà Zamora, parlant solament com a diputat parla i en el seu discurs pronuncia les següents paraules: «No és indispensable en la Constitució la paraula federal perquè hi ha la substància federal»